

[Comunitari](#)

Elisenda Rovira: "És hora de posar en valor tot allò que els moviments de lleure han aportat a la societat"

02/02/2018

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

Autor/a: Anna Echeverria

Font: Elisenda Rovira Olivé

Font: Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

Font: AEiG Gregal (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya)

Font: AEiG Nostra Senyora del Vinyet (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya)

Font: AEiG Erol (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya)

Font: AEiG Montpalau (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya)

Font: AEiG Mare de Déu de Núria (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya)

Elisenda Rovira: "És hora de posar en valor tot allò que els moviments de lleure han aportat a la societat"

02/02/2018

Autor/a: Anna Echeverria

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

Resum:

Parlem amb l'Elisenda Rovira, periodista i autora del llibre 'Orgull Xirucaire', sobre els campaments, un espai privilegiat per a l'educació en valors des de la vivència personal i col·lectiva.

Si et dic "xirucaire" tu què em respons?

Et responc que ho sóc i que crec que s'ha de reivindicar el fet de ser "xirucaire" (o ser de cau, ser d'esplai, ser "kumbaià"...). Sovint, la paraula "xirucaire" es fa servir amb condescendència, amb ironia o fins i tot amb connotacions negatives. En canvi, jo crec que ja **és hora de posar en valor** tot allò que els **moviments de lleure** han aportat a les persones que n'hem format part però també a la societat. Són una escola d'implicació social, de capacitat d'organització i de lideratge, i han aportat un **capital humà molt valuós al teixit associatiu del país**. Si mirem a les associacions de veïns, a les associacions de famílies de les escoles, a les entitats de tot tipus, als moviments socials, als partits polítics... hi trobarem molta gent que ha passat per caus i esplais.

Quants quilòmetres calcules que han caminat les teves xiruques? Quins paratges t'han descobert? Fins a on t'han portat?

No he comptat els quilòmetres, però segur que són moltíssims! Les xiruques -i els seus equivalents més moderns- **m'han portat a molts llocs**. Per dir-ne només alguns, des de la Vall de Núria fins a Toès, a la Catalunya del Nord, una de les travesses que recordo amb més nostàlgia; i al cim del Canigó, a Montserrat, al camí de ronda de la Costa Brava... També m'han portat fins a la Costa da Morte gallega, a trepitjar "xapapote" l'estiu després que s'enfonsés el Prestige i, és clar, a La Mola i el Montcau, que són ben a prop de casa.

Quin valor tenen per a tu els campaments?

Els campaments són l'espai en què tot allò que s'aprèn una estona cada setmana al cau o a l'esplai es posa en pràctica i es fa realitat les 24 hores del dia. Tal i com dic al [llibre](#), **són un món a part**: l'únic que importa és l'ara i aquí i la gent que t'envolta. És com viure en una "mini societat" amb normes i rutines pròpies que entre tots hem de gestionar, i aquest és un dels seus grans valors. Els lligams que es creen amb les persones amb qui comparteixes una experiència així, els moments que s'hi viuen i la sensació de llibertat que t'acompanya són **difícils d'igualar**.

'Orgull xirucaire' et transporta de nou a tots i cadascun dels moments viscuts als campaments, i ho fa amb un to humorístic que et dibuixa un somriure inesborrable a la cara mentre llegeixes. I ho aconsegueix perquè està farcit d'anècdotes i experiències reals. Les has viscut totes de primera mà?

No pas, precisament la meua preocupació era fer un **llibre coral**, basat en experiències de molta gent, mirant de detectar què és allò més comú. Per aconseguir-ho, a banda de parlar amb gent diversa i **documentar-me**, vaig crear un **qüestionari online**. Vaig rebre **més de 120 respostes**, on m'explicaven com van ser els campaments que van viure: quines cançons cantaven, què menjaven, on anaven d'excursió... Va ser una sorpresa fantàstica rebre tantes respostes i han estat molt útils per a fer el llibre. Els **estic molt agraïda**.

Ens pots compartir una de les teves vivències que recordes amb més estima?

L'any que jo era Truc **es va enfonsar el vaixell "Prestige"** i la costa gallega va quedar plena de **petroli**. A l'estiu, les tres companyes de la unitat ens volíem apuntar com a voluntàries per anar a recollir "xapapote", però calia tenir 18 anys i encara no els havíem fet. Finalment, vam decidir anar igualment a Galícia amb un dels nostres caps. **Vam fer ruta entrevistant pescadors** de la Costa da Morte, vam fer un munt de fotos, ens vam emportar un tros de "xapapote" cap al poble i, en arribar, vam muntar una **exposició per sensibilitzar la gent**. Per mi va ser tot un viatge iniciàtic en molts sentits i una experiència fantàstica.

El llibre també recupera grans dilemes dels campaments, com per exemple "tenda canadenc o iglú?". Vinga, mulla't i digues-nos amb quina et quedes tu?

Ui, això és molt difícil, hehe! L'iglú pesa menys i és molt més pràctic per fer una ruta, però l'encant de la canadenc és difícil d'igualar!

Escoltant el Cançoner d'Orgull Xirucaire que proposes al llibre, ens ve al cap la pregunta: eres de les persones del grup que tocava la guitarra o de les que l'acompanyaves tot cantant?

Confesso que vaig intentar aprendre a tocar la guitarra i no vaig passar d'un parell d'acords. Sóc molt més d'acompanyar amb la veu, m'encanten els **moments màgics que es creen tot cantant**.

Tots els "xirucaires" coincideixen en el parer que les nits de campaments són màgiques. Per què? Què tenen d'especial?

Dormir en una tenda, sentint els sorolls del bosc, ben estret a dins del sac i al costat dels companys és **una experiència única**. La nit també és el moment dels jocs més emocionants, de les vetlles més commovedores, dels secrets més ben guardats... i de **tota mena d'aventures** a la llum de la llanterna.

D'experiències com els campaments, els infants i joves n'omplen les motxilles que els acompanyen al llarg de la seva vida. Què et vas endur tu de l'escoltisme i dels campaments a la teva motxilla?

A la motxilla m'hi vaig endur **aventures divertides i persones fantàstiques** amb qui vaig compartir grans moments. I, també, coses que crec que compartim molta gent que hem passat pels moviments d'educació en el lleure: la **capacitat d'arremangar-nos** per organitzar el que calgui, les **ganes de treballar** en equip i l'**energia per voler canviar les coses**.

Etiquetes: [educació en el lleure](#), [Elisenda Rovira](#), [sant jordi](#), [Sant Jordi solidari](#), [caus i esplais](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/comunitari/noticies/elisendarovira-es-hora-de-posar-en-valor-tot-allo-que-els-moviments-de-lleure>